Duminică 6 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Joi 10 Septembrie

18-19 Rugăciune cu fraţii

Vineri 11 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Acţiunea Ghiozdanul

Ca şi biserică am vrea să ne alăturăm şi în anul acesta acţiunii iniţiate de surorile din Comunitatea Baptistă Timiş, care constă în colecţionarea de rechizite şi alte obiecte necesare pentru începutul noului an şcolar.

Scopul acţiunii este acela de a da o mână de ajutor familiilor nevoiaşe aflate în bisiericile mai mici din judeţ (şi nu numai). Astfel, se doreşte pregătirea unui ghiozdan (nou sau vechi, dar care să mai poată fi folosit) cu câteva din rechizitele de bază pentru începutul de an şcolar: diferite caiete (matematica, dictando, biologie, geografie, muzica), penar, ustensile de scris. Dumnezeu să binecuvinteze dorinta fiecăruia de a se implica în această formă de slujire!

Persoane de contact: sora Aurica Voichescu şi sora Cerasela Vrajitor.

Cocîrţeu Simona – 07.09
Sâmţion Lena – 07.09
Stan Nicolae – 07.09
Roşca Gavrilă – 08.09
Cazan Andrei – 09.09
Drăgan Victoria – 09.09
Parau Valentin – 09.09
Bulz Ramona – 10.09
Găvăgina Maria – 10.09
Sfera Milan – 10.09
Togerescu Dumitru – 10.09
Igna Ramona – 11.09
Velici Cosmin – 11.09

Haideţi să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune şi în post, pe fraţii şi surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ştefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziţie pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrţeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacţie:
Ionela Liuba, Simona Cocîrţeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creştină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrţeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timişoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

POSIBILITĂŢILE DEPĂRTĂRII

NR. 228 | 6 SEPTEMBRIE

"...cer totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, să am în sfârşit fericirea să vin la voi. Căci doresc să vă văd..." Romani 1: 10, 11

De aproape, lucrurile se fac şi se întâmplă mai uşor. De departe, mai greu. De aproape, te-ai dus, ai văzut, l-ai îmbrăţişat, ţi-a vorbit, ai ascultat, aţi râs sau plâns împreună, ai intrebat şi ţi-a răspuns, ai fost cu ei şi ei cu tine. Şi toate acestea cu mimică, cu gesturi, cu sentimente...peste ce îţi oferă mediul online. De departe, faci doar ce poţi. E un chin al depărtării !

Sigur este că, lucrurile făcute de departe au o intensitate mai mare şi în acelaşi timp, transmit un mesaj mult mai puternic. Ce se întâmplă cu cel care este departe spune foarte mult despre el. Modul în care se raportează la casă, la fraţi, la prieteni, la mediul şi universul lui familial...chiar şi la Dumnezeu, contribuie la creionarea unui anumit portret. Depărtarea este grea şi grea a fost în toate timpurile. Apostolul Pavel a trăit povara de a fi departe de cei dragi de foarte multe ori. Gândul lui era la ei, inima era la ei, rugăciunea era îndreptată spre ei, planifica să vină la ei, tânjea de dor să ajungă la ei...acesta era marele apostol Pavel.

Dragi prieteni, ce facem cu depărtarea sau în depărtare ? Putem apropia distanţele dacă facem ce trebuie. Şi trebuie să facem ceea ce contează cu adevărat ! Văd câteva posibilităţi:
- în depărtare să nu ne uităm propria ţară. Da, peste tot suntem străini, destinaţia noastră finală e sus, dar într-un mod special suntem legaţi de glia strămoşească. Oamenii Bibliei îşi iubeau ţara, atât de mult încât şi plângeau după ea...
- în depărtare să nu-i uităm pe cei dragi. Sună-i, scrie-le, ajută-i cât poţi, vino să-i vezi, poartă-le dorul, continuă să-i iubeşti. Sunt ai tăi, nu ai altora.
- în depărtare roagă-te pentru tine şi pentru toţi aceia pe care îi cunoşti. Cere de la Dumnezeu sănătate pentru ei, mântuire, protecţie, putere şi binecuvântare. E cel mai important lucru pe care îl poţi face din depărtare. Fă din el o practică !
- în depărtare fă toate lucrurile ca în apropiere. Fii om, fii harnic, fii responsabil, fii chibzuit, fii credincios. Rămâi ca Iosif în Egipt şi ca Daniel în Babilon.

Pastor Ioan Cocîrţeu

MAI AUZI TU, CIOCANELE CUM BAT LA GOLGOTA?

PAUL BURDEŢ

Toate sunetele se măsoară în decibeli, însă există o valență a acestora ce se măsoară în impact. Vocea mamei este una liniștită, dar cu impact, pe când vocea șefului, cu toate că este intensă uneori poate fi neglijabilă. Vocea din interior este direcționabilă!

Oare ce cuvinte ar putea descrie vreodata dragostea Ta imensă, și oare cât de speciale ar trebui ele să fie să ajungă vreodată egale ca valoare reprzentativă a ceea ce de fapt reprezintă dragostea Ta pentru noi? Nu cred că le voi găsi vreodată! Și chiar dacă cuvinte n-am, închid ochii și nu văd altceva Doamne, decât dragostea Ta! Cu mâinile întinse pe lemnul aspru de ocară, răstignit doar de dragul meu, bătut, scuipat, hulit, și, aud acele ciocane bătând piroanele în mâinile și picioarele Tale ... Parcă și azi mai aud vocile care strigau: să fie răstignit!

Dar eu, oare de câte ori Te-am întristat, de câte ori Ți-am frânt inima și oare nu am fost contribuabil și eu la a fi răstignit pe lemnul acela aspru, plin de ocară? Oare de câte ori Ți-am promis că mă schimb, și Doamne, să știi, chiar m-am schimbat, dar pentru o clipă! Iartă-Mi nestatornicia! De câte ori am greșit și în loc să mă uit la propria-mi greșeală, m-am uitat la cei din jur și mi-am zis: păcatul meu e ok, da, greșeala mea e ok! Mi-am accepat păcatul ca o normalitate pentru că nimeni nu părea a fi deranjat de el, fiind tăcut ca o perlă pe fundul mării, pașnic, în ordine, si ... oh, păcatul altora e o problemă, problema mea! Păcatul altora e urât, e inacceptabil, inimaginabil ... Însă da, păcatul meu e în ordine, are unda verde, e de înțeles, și nici măcar nu se vede, e inofensiv, și cred că nici nu ar trebui numit păcat, e etica de conjunctură! O, Doamne, oare de câte ori nu Ți l-am mărturisit crezând că e bine așa? De câte ori l-am ascuns crezând că-i bun, privind doar al altora că e rău?

De când nu am mai auzit ciocanul bătând cu tărie, amintindu-mi că pentru mine ai lăsat cerul, părăsind frumusețea și măreția de acolo? Ai venit pe pământ, și ai fost mai umil și mai ascultător decât mine, ai fost batjocorit, scuipat, lovit, și răstignit. Ți s-au bătut cuie în mâini și în picioare, fără să ai vreo vină, și toate astea pentru ca eu astăzi să pot avea viața și să pot fi împăcat cu Tine. Biruința ai câștigat-o prin înviere, și apoi Te-ai dus pentru ca să îmi pregătești un loc acolo sus, pentru ca acolo unde ești Tu să fiu și eu, copilul Tău.

Dar eu mereu m-am făcut surd la bătăiile ciocanului și am mers mai departe! De câte ori? Doamne, de câte ori?

*****

Dacă... în Golgota...

...Dacă Ți-aș fi trimis... măcar un bob de rouă din verdele pământului să-ȚI stingă arșița suferinței de pe cruce, aruncată asupra Ta de focul păcatului uman...

...Dacă-ar fi ajuns la Tine... măcar una din lacrimile plânse în despovărarea sufletului la picioarele Tale...ȚI-ar fi mângâiat arșița suferinței și a chinurilor îndurate.

...Dac-aș fi putut să prind în palme, măcar un strop de ploaie... pe care o trimiți de la "Facere" să crească rodul în verde, tot de dragul nostru, al păcătoșilor ȚI -ar fi alinat din arșiță...

...Dac-aș fi putut ține, măcar un fulg din zăpada troienită a iernii să-l trimit să-ȚI răcorească suferința...

...Dacă m-ar fi ascultat măcar vântul, să-Ți adie pe răni...

Dacă... măcar un strop de nectar ar fi putut ajunge la Tine să-Ți ia din amarul suferinței... să aline acel cumplit chin... Dacă...!?

Dar, toate au pierit din fața suferinței Tale și ai rămas ... Singur ... atârnat pe lemn, în durere, să bei până la fund paharul chinului acestei lumi... din care am făcut și eu parte... odată.

...IARTĂ-mă...

LEONARDO DA VINCI - CINA CEA DE TAINĂ

Când a conceput această scenă, Leonardo da Vinci s-a izbit de o mare dificultate: trebuia să picteze Binele - sub chipul lui Isus - și Răul - sub chipul lui Iuda, prietenul care se hotărăște să îl trădeze în timpul mesei. Și-a întrerupt lucrul la jumătate până când avea să găsească modelele ideale.

Intr-o zi, în timp ce asista la repetiția unui cor bisericesc, a văzut într-unul dintre băieți imaginea desăvârșită a lui Hristos. L-a invitat la el în atelier și i-a reprodus trăsăturile în studii și schițe.

Au trecut ani, Cina cea de taină era aproape gata, Da Vinci însă nu găsise modelul ideal pentru Iuda. După mai multe zile irosite zadarnic, pictorul a întâlnit un tânăr îmbătrânit prematur, zdrențăros, beat, lungit în șanț. Cu mare greutate, le ceru ajutoarelor sale să-l ducă la biserică, deoarece nu mai avea timp să facă schițe.

Cerșetorul a fost cărat până acolo, fără să-și dea seama ce se întâmpla cu el: ajutoarele îl țineau în picioare, în timp ce Da Vinci copia trăsăturile necredinței, ale păcatului, ale egoismului, atât de bine imprimate pe fața lui.

Când pictorul a terminat, cerșetorul, revenindu-și oarecum din beție - deschise ochii și văzu pictura din fața lui. Și zise, cu un amestec de groază și tristețe:

- Am mai văzut pictura asta!
- Când? întrebă da Vinci surprins.
- Acum trei ani, înainte de a fi pierdut tot ce-aveam. Pe vremea când cântam în cor și duceam o viață plină de vise, iar artistul m-a convins să pozez ca model pentru chipul lui Isus.

Cu alte cuvinte, Binele și Răul au unul și același chip; totul depinde de momentul în care unul sau altul îi taie calea oricărei ființe umane.

*****

Jertfa sub lege și jertfa adusă sub har

Autor: *Sanda Tulics*

Tind să cred ca jertfele aduse sub Lege erau obligatorii dar jertfele aduse sub har sunt cele mai bine primite de Domnul.

Creștinul darnic va pune în acea jertfă: dragostea, mulțumirea, recunoștința și toată ființa sa demonstrând astfel lui Dumnezeu abandonul vieții lui în mâna Salvatorului.

A aduce jertfele la altar, este un fapt deosebit de important, astfel se va vedea în această jertfă curăția inimii... N-o să putem niciodată să dăruim (și să fie primit) un dar într-un vas murdar! Nu o să putem mânca oricât ne-ar fi foame un anumit fel de mâncare servită într-un vas murdar...

Așa înțeleg eu, așa este și cu jertfa întreagă. Să avem un suflet liber, o conștiință curată, un izvor sănătos (al banilor) dacă despre ei este vorba-adică banii, să provină din muncă cinstită și doar așa vom putea fi siguri dar și mulțumiți că ne este jertfa primită.

Mai este un lucru ce-ar putea împiedica primirea închinării noastre. Acela de-a fi certați cu anumite persoane sau în familie.

Dumnezeu nu este cerșetorul nostru și nici magazinul "second hand".

Cred că ar trebui să fim foarte atenți cu starea personală când vrem să facem jertfe să nu ne complicăm situația spirituală...